

ZOOLOGICKÉ DNY

České Budějovice 2026

*Sborník abstraktů z konference
12.–13. února 2026*

Editoři:

NGUYEN Petr, NEDVĚD Oldřich, BRYJA Josef

Pořadatelé konference:

Přírodovědecká fakulta, Jihočeská univerzita, České Budějovice
Entomologický ústav, Biologické centrum AV ČR, České Budějovice
Ústav biologie obratlovců AV ČR, v.v.i., Brno
Česká zoologická společnost
Česká společnost entomologická

Místo konání: Přírodovědecká fakulta, Jihočeská univerzita, Branišovská 31, České Budějovice

Datum konání: 12.–13. února 2026

Organizační výbor konference:

Nedvěd O.	Volf M.	Bryja J.
Sam K.	Kubelka V.	

Organizační tým:

Holá E.	Arbeláez J.	Jelínek T.	Selinger S.
Mrázová A.	Belanec R.	Kollross J.	Sommerová T.
Nguyen P.	Bláhová J.,	Kovářová E.	Svojanovská D.
Okrouhlík J.	Boháčová V.	Krejčí J.	Šístková A.
Syrová M.	Čapek J.	Musel H.	Špička J.
Šebestová H.	Denney C.M.	Navrátilová E.	Špičková L.
Uhrová M.	Fnouček J.	Pawlik J.	Šrámková A.
Vlasatá T.	Havelka M.	Pleštilová L.	Zich L.
	Jančúchová J.	Pokorný V.	
	Jaroš M.	Renoult S.	

NGUYEN P., NEDVĚD O., BRYJA J. (Eds.): Zoologické dny České Budějovice 2026. Sborník abstraktů z konference 12.–13. února 2026.

Vydal: Ústav biologie obratlovců AV ČR, v.v.i., Květná 8, 603 65 Brno
Grafická úprava: NGUYEN PETR, NEDVĚD OLDŘICH, BRYJA JOSEF
1. vydání, 2026

Náklad 100 výtisků.

Doporučená cena 200 Kč.

Vydáno jako neperiodická účelová publikace.

Za jazykovou úpravu a obsah příspěvků jsou odpovědní jejich autoři.

ISBN 978-80-87189-5-4

PROGRAM KONFERENCE

	Posluchárna B2	Posluchárna B3	Posluchárna C1	Posluchárna C2
Čtvrtek 12.2.2026				
09.00-09.15	Oficiální zahájení – Aula JU			
09.15-10.00	Plenární přednáška: prof. Vojtěch Novotný: Biologická a kulturní rozmanitost světa: její původ, význam a budoucnost. – Aula JU			
10.15-12.00	Rozmnožování a Fylogeneze čtyřnožců	Genetika	Aplikovaná zoologie	Chování
12.15-13.15	Oběd - menza Studentská			
13.15-14.45	Biogeografie čtyřnožců	Etologie ptáků	Faunistika mokřadů	Teplotní fyziologie
14.45-15.30	Coffee / tea break – haly B, C			
15.30-17.00	Faunistika čtyřnožců	Smyslová etologie	Ekologie nehostinných biotopů	Fyziologie a imunologie
17.00-18.00	Poster session – haly B, C			17.10 Ptačí park Zbudovská blata
18.00-18.45	Plenární přednáška: prof. Jan Zrzavý: Fylogeneze mnohobuněčných živočichů na soumraku fylogenomiky – Aula JU			
19.00-24.00	Společenský večer - menza Studentská			
Pátek 13.2.2026				
9.00-10.30	Ekologie normální přírody	Taxonomie bezobratlých	<i>Evolution (EN)</i>	Monitoring šelem
10.30-11.15	Coffee / tea break – haly B, C			
11.15-12.45	Parazitologie	Faunistika bezobratlých	<i>Behaviour (EN)</i>	Vlci
12.45-13.30	Oběd - menza Studentská			
13.30-15.15	Ochrana přírody	Populační dynamika	Šíření členovců	Morfologie
15.15-15.45	Plenární přednáška vítěze ceny Jana Zimy: Barbora Pařčo: From ancient infections to emerging zoonoses: a multi-scale view of parasitic diseases – Aula JU			
15.45-16.15	Vyhodnocení studentské soutěže a Oficiální ukončení – Aula JU			

Registrace bude probíhat po oba dny konference od 8.00 hodin v posluchárně C5.

Tichá aukce bude probíhat po oba dny konference v posluchárně C4.

strakapoudem velkým (*Dendrocopos major*). Ačkoliv jsou si oba druhy v mnoha ohledech podobné, strakapoud jižní vykazuje silnou vazbu na člověkem pozmeněnou otevřenou krajinu, jako jsou sady, zahrady, parky a mozaikovitá zemědělská půda. I přes jeho probíhající expanzi lze strakapouda jižního považovat za nejméně známý druh mezi evropskými šplhavci.

Tato práce analyzuje využívání jednotlivých biotopů strakapoudem jižním v Jihomoravském kraji (JMK) a jeho rozšíření v České republice se zaměřením na oblast JMK. K tomu byly použity záznamy z faunistické databáze ČSO (Avif) a vrstvy CORINE Land Cover 2018. Celkem bylo zhodnoceno 4 571 záznamů pozorování pro JMK z let 2011–2025. Následně byl použit permutační Chí-kvadrát test pro analýzu četnosti výskytu v jednotlivých biotopech a pro stanovená období. Větší množství dostupných biotopů bylo na základě podobných charakteristik sloučeno do 10 zástupných biotopů. Výskyt byl vyhodnocen pro měsíce v rámci roku a fenologické fáze se zaměřením na jednotlivá období hnízdního cyklu (předhnízdí, hnízdní, vodění mláďat a mimohnízdí).

Bylo zjištěno, že strakapoud jižní využívá v hnízdní době signifikantně více mozaikovitou obhospodařovanou krajinu, sady, vinice a volná prostranství. Naopak v mimohnízdním období se ukázal výrazný výskyt u vodních ploch a mokřadů, ale i v zastavěných oblastech. Jeho rozšíření v ČR ukazuje, že hlavní oblastí výskytu je JMK, kde se druh vyskytuje plošně s nejvyšší hustotou záznamů v okresech Brno-město, Hodonín a Břeclav. Odtud se dále po ČR šíří severním a západním směrem podél říčních toků a urbanizované krajiny.

POSTER

Evolutionary insights into the zoogeographic enigma: Biogeography of the Arabian and Asian *Eurylepis* skinks

ŠMÍD J. (1), POLA L. (1), HLAVÁČ D. (1), DATTA-ROY A. (2), JABLONSKI D. (3), CARRANZA S. (4)

(1) Department of Zoology, Faculty of Science, Charles University, Prague, Czech Republic; (2) School of Biological Sciences, National Institute of Science Education and Research, Khorda, Odisha, India; (3) Department of Zoology, Comenius University in Bratislava, Bratislava, Slovakia; (4) Institute of Evolutionary Biology, Barcelona, Spain

Arabia is a renowned hotspot for arid-adapted reptiles. While a large proportion of Arabian reptiles are endemic to the peninsula, the species of the western mountains have predominantly African biogeographic affinities, and the eastern fauna has close links to Asia. There are, however, exceptions to this rule and the skink *Eurylepis taeniolata* is one such example. The species has a truly enigmatic distribution, with populations from the western Arabian mountains being separated by a gap of more than 1,500 km from its Central Asian populations. In our study, we investigated the phylogenetic relationships of the Arabian and Asian populations of *E. taeniolata* to untangle its biogeographic origins and explain the causes of the massive hiatus separating its

populations. We analyzed multilocus genetic data to be able to estimate the age of split of the Arabian and Asian populations and to examine the population structure. Using paleodistribution modeling, we modelled the range from the late Miocene up to the present in 100 kya bins to determine if the present disjunct distribution is a result of vicariance from previously continuous range or if it is a product of a long-distance dispersal.

PŘEDNÁŠKA

Neparazitovaná vs. parazitovaná kořist: jak podmínky prostředí ovlivňují potravní preferenci u slunéček

ŠNAJDROVÁ N.

Česká zemědělská univerzita, Praha

Predátoři a parazitoidi představují dvě odlišné skupiny přirozených nepřátel škůdců a liší se způsobem využití kořisti/hostitele. Predátor během života usmrcuje a spotřebuje více jedinců, zatímco parazitoid se vyvíjí uvnitř jediného hostitele, kterého obvykle na konci vývoje usmrtí. V agroekosystémech tak může docházet ke konkurenci o stejnou kořist i k tzv. intragidlní predaci, kdy je parazitovaný hostitel zkonzumován predátorem, čímž se snižuje účinek parazitoida. Cílem diplomové práce bylo vyhodnotit potravní preferenci dvou druhů slunéček – slunéčka sedmitečného (*Coccinella septempunctata*) a slunéčka východního (*Harmonia axyridis*) vůči neparazitovaným a parazitovaným (mumifikovaným) mšicím broskvoňovým (*Myzus persicae*), které byly parazitovány mšicomarem (*Aphidius colemani*), a současně posoudit vliv teploty a výživového stavu predátora. Experiment proběhl ve dvou variantách nabídky kořisti: (i) 5 parazitovaných a 5 neparazitovaných mšic, (ii) 5 parazitovaných a 15 neparazitovaných mšic. Slunéčka byla před zahájením pokusu udržována po dobu 24h ve třech odlišných teplotách (14°C, 20°C, 26°C) a poté jim byly nabídnuty neparazitované a parazitované mšice. Hodnocen byl počet predovaných neparazitovaných mšic a stav parazitovaných mšic. Výsledky pokusů ukázaly, že míra predace se měnila nejen podle teploty, při níž byla slunéčka uchovávána, ale také v závislosti na parazitaci kořisti, druhové příslušnosti slunéček a na míře jejich nakrmení před zahájením experimentu. Obecně slunéčka upřednostňovala neparazitované mšice před mumifikovanými. Z výsledků vyplývá, že slunéčka jako predátoři dokážou rozpoznat parazitoida vyvíjejícího se uvnitř mšice a podle toho volí raději neparazitované mšice. Tato zjištění jsou významná nejen pro rozšíření poznatků o vztazích mezi predátory a parazitoidy, ale též pro biologickou ochranu rostlin, protože podporují současné využití mšicomarů i slunéček při redukci početnosti škodlivých druhů mšic.

POSTER

Votava A., 222
Votýpka J., 228
Voukali E., 160, 222
Vrba P., 122

W

Waldhauser V., 223
Walter J., 122
Walterová J., 224
Wang C.-P., 104
Wiemers M., 184
Witney K. M., 224
Wouters R. M., 225

Y

Yıldız S., 226

Z

Zajíček M., 227
Záleská J., 227, 228

Zámečník V., 202, 205
Zavadil O., 227, 228
Zavřel M., 229
Zdražilová V., 101, 229
Zelenková E. R., 79
Zíková B., 210
Zimkus B.M., 138
Zimmermann H., 163
Zímová K., 94
Zöttl M., 199, 201
Zouhar M., 133
Zrzavý J., 230
Zukal J., 137
Zukalová K., 120, 137
Zurita M., 204
Zvaríková M., 25, 159

Ž

Žabová B., 22
Žák J., 230
Žák L., 212
Žitňan D., 36, 106